

MARA VUKMAN, branjevka: »Slabo leto je bilo. Najprej suša, nato pa je zgodaj pritisnil mraz. Poleg tega pa se še malo prodaja, saj ne hodi dosti ljudi kupovat na tržnico. Želja? Da prodamo vse, kar bomo pridelali ter da bi bila seveda letina mnogo boljša!«

Tisočero drobcev za lepši jutri

Dan za dnem, ko drsimo skozi čas in hitimo po ulicah, zatopljeni v svoje misli, skorajda ne opazimo sprememb. Vse je tako vsakdanje...

Vsak dan je kot živopisen kamenček v mozaiku našega življenja. Vrsta drobnih dogodkov, ki so nas v tem letu razveseljevali ali morda razburjali, je že zdavnaj zašla v pozabo. Ko bomo ob novem letu potihoma delali v sebi obračun, se bomo le bežno spomnili tistih, na prvi pogled drobnih, a v življenju vsakdana še kako pomembnih drobcev. Morda se bomo spet nasmehnil, morda zamislili.

Množica Ljubljančanov hiti vsak dan po opravkih v Centru. Kaj jim v letošnjem letu ni bilo všeč in kaj jim je bilo, kako mi, ki živimo v Centru gledamo na svojo občino? Kaj si vsi skupaj želimo, da bi bilo v prihodnje bolje?

Pestro paletno odgovorov na zastavljena vprašanja smo dobili v teh dneh na ulicah v Centru. Vsi skupaj so le košček življenjskega utripa naše občine.

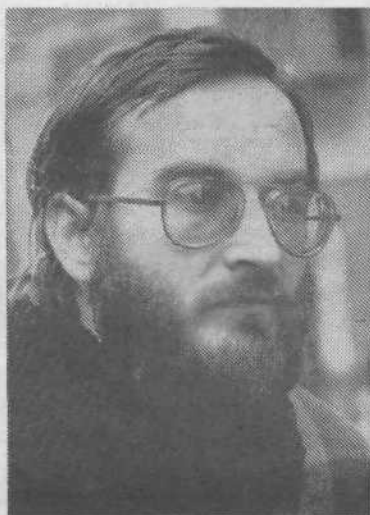
FOTO: IGOR LAPAJNE
IZTOK LIPOVŠEK

TEREZIJA BRICEJ: »S preskrbo je bil letos bolj križ. Pa cene so bile skoraj vsak dan drugačne. Tudi na tržnici. Mislim, da osnovna živila le ne bi smela biti tako draga. Želim si, da bi bilo v novem letu več mesa, olja, da bi bila izbira sadja in zelenjave boljša...«

SILVA BREKAR: »Moti me mestni potniški promet. Viator ne prestando jadikuje, povišuje cene, mi pa se iz dneva v dan gnetemo in poslušamo samovoljne vozniške. Še zlasti ob konicah je to vse prej kot kulturni prevoz! Sedaj si ne upam niti upati, da bo boljše. No, samo da bo zdravje, pa bomo že nekako.«

JURE BAJEC: »Kulturnih prireditelj je v Centru bolj malo. Če seveda odštejem redno gledališko in koncertno dejavnost ter redne razstave v galerijah. Lahko rečem, da je več turistično-folklornih kot kulturnih prireditelj. Tu so izjema le letne kulturne prireditve v Križankah, ki pa ne morejo odtehtati za celo leto. Menim, da bi lahko Čopovo, Nazorjevo in Staro Ljubljano izkoristili tudi za literarne večere, koncerte, likovne razstave.«

MATO LUČIĆ, prodajalec lo-ta: »Slabo je letos cvetel posel. Včasih so ljudje bolj kupovali srečke in igrali na srečo. Zdi se, da je nekaterim prevečkrat obrnila hrbet. Letos je pri meni kupilo srečke z zadetki po 10.000 dinarjev sedem občanov. Upam, da bo v novem letu več kupcev, ter da bodo imeli pri žrebu več sreče.«

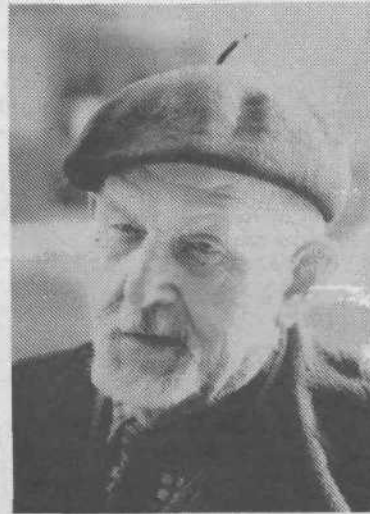
DARINA HOČEVAR, prodajalka »hot-doga«: »Poglejte, Ljubljančani smo postali ljudje, ki kosimo, malicamo, večerjamo kar na cesti. Vse več je takšnih ljudi, ki veliko delajo in nimajo časa za kosilo. Kupijo v kiosku krompirček, burek, drugje spet čevape v lepinju, hot-dog... Mnogim so, vsaj tako pravijo, to edini obroki na dan. Jojmene, kakšne želodce bomo imeli nekega dne!«

LEON KOVAČIČ: »Kot star Ljubljančan že ne vem več, kaj me je motilo v letošnjem letu in kaj se ponavlja že vrsto let. 'Zapustili' smo Ljubljano, vedno bolj je umazana. Slabo čistimo sneg, ne le komunalci, tudi pred lastnimi pragi. Morda le to, da premnogi semaforji gorijo za prost prehod pešcev tako kratko, da človek komajda stopi na cestišče, pa je že rdeča luč. Nismo več vsi urnih nog.«

SONJA DRAMIČANIN: »Čudim se gostincem, da, denimo, na Čopovi, Nazorjevi in Cankarjevi poleti niso sledili zamisli gostincev Zlate ladjice, ki so prinesli stole in mize na Sušarski most. V teh uličicah, kjer se vsak dan zvrsti mnogo Ljubljančanov, pa imamo tistih bore nekaj stolov in mizic. Upam, da Zlata ladjica ne bo plesala le eno poletje!«

JULIJ CURHALEK: »Ja, veste kaj pesti nas pensioniste? Cene! Ne prestando se draži, pa se za to skorajda nihče ne zmeni. Toda nekdo bi moral to obrzdati. Povišanje pokojnin pa pride tako ali tako vedno z velikansko zamudo in ne dohaja cen. Toda letos je začela še bolje delati naša krajevna skupnost. In želim, da bi v prihodnjem delala še bolje.«

MILENKA KOMATAR, prodajalka: »Kljub pestrejši izbiri blaga smo letos prodali znatno manj. Saj veste, višje cene, ljudje bolj pazijo na denar. Probleme prodajalcev, ki se tudi letos niso spremenili, pa tako ali tako poznate. V letu 1981 pa si ne želim, da bi trgovine delale z deljenim delovnim časom. To bi naše težave le še povečalo. Smo kar zadovoljni tako kakor je!«

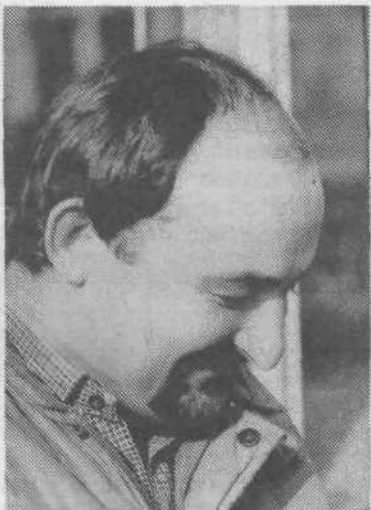
FRANC SEŠEK: »Moti me dolgotrajna obnova gradu. Že zdavnaj bi lahko končali, pa še znatno ceneje bi bilo. Mislim, da bi po zagrebškem vzgledu lahko na Grad vozila tudi nekakšna žičnica. Zagotovo bi bilo več obiskovalcev. Tujci ne vedo ne za avtomobilsko cesto ne za peš pot, tudi mi vsi nimamo avtomobilov, peš pa že teže zmoremo pot.«

ALEKSANDRA ŽULIJANI: »Nič kaj dosti drugačno od drugih let ni bilo to leto. Mladi lahko v Centru še nadalje jadikuje, da se nimamo kje zabavati. Veliko je manjših lokalov, toda tudi takšno vsakodnevno posejanje začne presedati. Malo je bilo dobrih filmov. Upam, da bodo boljši filmi in koncerti v novem letu. Sicer pa tako upamo vsako leto, mar ne?«

MARJAN KAVŠEK, mesar: »Nič kaj lušno ni bilo v drugi polovici leta biti mesar. Saj veste, za vse smo bili mi krivi. Upajmo, da bo v novem letu boljše z mesom, vendar se moramo zavedati, da cene lahko poskočijo čez noč, goveda pa ni moč vzrediti v eni noči!«

NEDELJKO DELIČ: »To leto je minilo v delu, zato za rekreacijo nisem imel časa. Zdi se mi, da tudi v prihodnje ne bo dosti drugače. Rad bi od časa do časa igral nogomet, a kaj, ko pride človek z dela domov, pa ga tudi tam čaka delo. Malo prostega časa, ki ostane, pa posvetim družini.«

DRAGINJA TORBICA: »Zapleti s preskrbo so zlasti nas, gospodinje, v tem letu nemalokdaj pestile. Vem, da ne gre pričakovati, da bo Silvestrovo odneslo vse tegobe starega leta, vendar upam, da večjih zapletov s preskrbo osnovnih živil ne bo.«

IGOR PRAPROTNIK: »V Centru se mladi nimamo kje kulturno zabavati. Disci, ki so sedaj po hotelih, so predragi in spodbujaajo le »diskomanijo«. Želim pa si, da bi lahko kje v miru ob glasbi posedel, se pogovarjal s prijatelji in tudi zaplesal kak klasični ples. Upam, da si ne želim nemočje.«

BRANKO SVILAR: »V Centru je kar lepo število lokalov, kjer je moč dobro jesti, vendar pa so cene dokaj visoke. Nekaj je tudi tistih »ekspres« prehrambnih lokalčkov, kjer se zadovoljite tudi s pizzo. Toda turista in mnoge Ljubljančane moti, da po 23. uri ne morete nikjer več jesti.«

MARINKA MESOJEDEC: »Poglejte, mar vas nič ne moti, da je štiri dni po prenehanju sneženja v Centru cestišče že povsem suho, mi pešci pa imamo še vedno kup drsalnic? Morda res ni dovolj delavcev, toda tam, kjer se giblje toliko ljudi peš, bi pa se le dalo očistiti. Želja za prihodnje leto je preprosta: čim več lepega vremena. Tedaj se komunalci vsaj pritoževati ne bodo mogli, da jih je vreme presenetilo.«

MIROSLAV MIKLIČ: »Svoj kadrovski rok služim ravno v Centru, pa tudi ko pridemo v mesto, se ponavadi vojaki najdlje zadržujemo v Centru. Toda nimamo kam iti. Morda v kino, a se tudi tega naveličaš. V lokale nerad zahajam. Preprosto se sprehajam po mestu. Še sreča, da so ljudje prijazni in ni težko vzpostaviti stikov.«

JOSIP MARINIČ: »Moti me, da tako radi jadikujemo nad otroškim varstvom. Porečete, da jaz tega ne počnem, ker imam otroka v vrtcu. Pa vendar menim, da stvar ni več tako zelo pereča. Vsem, ki čakajo na vrtec za svojega otroka, želim, da bi se jim ta želja v novem letu izpolnila.«

AHMET LJUBIJANKIČ, po-metač cest: »Ljubljančani mečemo smeti, kjerkoli si izmislimo. Mečemo vse po vrsti, medtem pa ostajajo koški za odpadke skorajda prazni. Seveda pa imamo tudi omikane in vestne občane, a so v manjšini. A kaj bi se pritoževal: s tujo neomiko si jaz služim kruh!«

REZKA DOLNIČAR, prodajal-ka v snack baru »Kava«: »S podražitvijo kave nismo zato popili nič manj te črne tekočine. Morda se je prvi teden malce poznalo, potem pa spet po starem, če ne celo še več. Veliko kav smo skuhalo tedaj, ko je v trgovinah ni bilo moč kupiti. Upam, da podobnih zapletov v prihodnje ne bo toliko.«

JOVICA IČIČ, taksist: »Kako slabo je urejen ljubljanski promet, najbolj občutimo ravno mi. Ljudje, ki nas pokličejo, so velikokrat nejevoljni, ker nas dolgo ni. Mi pa se moramo, denimo ponoči, ustavljati pri vsakem semaforju, saj skoraj vsi delajo celo noč. Za pešce imamo semafor na Resljevi, nimamo pa ga pri Maximarketu, kjer ljudje hodijo čez cesto, kot da je ne bi bilo.«

LILJANA OZUNOVIČ: »Škoda, da Stara Ljubljana tudi v tem letu navkljub nekaterim poskusom še ni oživila tako, kot bi lahko. Morda tudi obnova poteka predolgo. Majhne trgovinice so nadvse zanimive. Žal mnogi brezglavo hite po središču, ne da bi se kdaj v miru sprehodili po Stari Ljubljani. Morda dočkamo, da bo nekoč tudi temu tako...«

BORIS KRASNOV: »Zdi se mi, da se lahko v letošnjem letu pohvalimo, da smo opravili veliko pri prenovi Stare Ljubljane. Imamo kar dosti sila pestrih trgovskih lokalov, malce več zanimanja bi morali pokazati še gostinci, po Ljubljanici bo plul brod za turiste. Vse to so možnosti, da Stara Ljubljana spet postane živahno središče.«

FANI ERJAVEC: »V Centru bi preuredili še več ulic za pešce, saj so Čopova, Nazorjeva in Cankarjeva dokazale, da smo za take zamisli dovzetni. Pogrešam pa pestrejšo ponudbo na teh »kupovalnih sprehajališčih«. Tiste stojnice, ki so bile ob ohceti v Ljubljani ter vin-skem sejmu, bi bile lahko na Čopovi večkrat.«

DOGOVORI

Gradišče 10, p. p. 191 – Telefon 28-257
in 28-258 – Izhaja štirinajstredno – Na-
klada 16.500 izvodov

Izdajateljski svet:

Lojze Cepuš – predsednik, člani: Jana Taškar, Dane Robida, Ivo Bogataj, Pavle Pensa, Karel Destovnik, Franc Boštjan-
čič, Ida Rebolj, Dušan Trotovšek

Ureja uredniški odbor:

Robert Blaha, Ivo Bogataj, Zvezdana Kompara, Cveto Pavlin, Anka Štrukelj,
Jana Taškar, Brane Žugelj, Jože Šager
(odgovorni urednik), Lučka Špat (sekre-
tarka uredniškega odbora), Matija Čož
(tehnični urednik)

Pri urejanju je sodeloval novinar iztok
Lipovšek.

Rokopisov ne vračamo.
Tisk: ČGP »Delo«, Likozarjeva 1